

А. Е. Ферсманъ

Историята на варовика

Единъ отъ най-разпространенитѣ минерали на земята или, по-точно казано, въ вънкашната частъ на земната кора, е варовикътъ. Той е оно-ва съединение, което образува грамаднитѣ планини отъ варовици и мрамори, влиза въ огромно количество въ почвата, намира се разтворено въ рѣчнитѣ води и морската вода. Отъ него човѣкъ си строи кжщи, прави негасена варъ, която превръща въ гасена, смѣсва го съ други вещества въ цементитѣ, постила тротуари въ градоветѣ и т. н. По своята грамадна служба на човѣчеството варовикътъ може да се мѣри само съ глината; около $\frac{1}{100}$ кубически километъръ, съ тегло 30 милиона тона, се добиватъ всѣка година отъ този минералъ; — около 2 милиона вагона — или около 40 хиляди трена — годишно сж заети съ превоза на този най-важенъ продуктъ.

Историята на варовика, обаче, се оказва твърде сложна и дълга, и макаръ много учени да сж се занимавали съ нейната разгадка, все пакъ тя още съвсемъ не е напълно изяснена.

Всѣка година рѣкитѣ носятъ въ моретата и океанитѣ, въ видъ на най-дребни частици или въ видъ на мжтилка, грамадни количества калциевъ карбонатъ. Пресмѣтанията показватъ, че всѣки 15 хиляди години тѣ носятъ толкова много отъ това вещество, колкото сега се намира въ всич-